

LXV. [1] Tot seguit, quan hem banyat d'aquesta forma el candidat que ha cregut i ha fet la seva adhesió, el portem al lloc on es troben reunits els anomenats germans per fer amb tot fervor unes pregàries en comú per nosaltres mateixos, per l'il·luminat, per tots els altres d'arreu del món: que, coneixent ja la veritat, meresquem de ser considerats bons ciutadans per les obres i observants dels manaments, i així assolim la salvació eterna. [2] Acabada la pregària, ens saludem els uns als altres amb un bes. [3] Després hom presenta al president dels germans pa i una copa d'aigua i de vi barrejat; ell els pren i tributa glòria i lloança al Pare de l'univers per mitjà del nom del Fill i de l'Esperit Sant, i fa una llarga acció de gràcies per haver-se dignat a concedir-nos aquests béns. Finides les pregàries i l'acció de gràcies, el poble hi assenteix dient: Amén. [4] La paraula hebrea amén *vol dir*: Així sia. [5] Un cop el president ha donat gràcies i tot el poble hi ha assentit, aquells qui entre nosaltres són anomenats diaques fan participar cada assistent del pa i del vi i aigua sobre els quals s'ha fet l'acció de gràcies. I en porten als absents.

LXVI. [1] Aquest aliment rep entre nosaltres el nom d'Eucaristia. I ningú no pot participar-ne lícitament fora d'aquell qui cregui que allò que ensenyem és veritat, hagi rebut el bany del perdó dels pecats i per al nou naixement i visqui tal com Crist ens ensenyà. [2] Aquest aliment no el prenem pas com si fos un pa i una beguda qualssevol. Car ens ha estat ensenyat que Jesucrist, el nostre Salvador, fet carn mitjançant el Logos de Déu, assumí carn i sang per la nostra salvació. Doncs, de la mateixa manera, l'aliment sobre el qual hem donat gràcies mitjançant la paraula de la pregària que prové d'ell –aliment del qual es nodreixen per transformació la sang i carn nostres– és el cos i la sang d'aquell Jesús encarnat. [3] En efecte, els apòstols en les Memòries que ens han deixat i que s'anomenen Evangelis, ens han transmès que així els fou manat: que Jesús prengué el pa, donà gràcies i digué: Feu això en memòria meva. Això és el meu cos. I semblantment prengué el calze, donà gràcies i digué: Això és la meva sang. (Mt 26,26s; Mc 14,22s; Lc 22,19s; 1Co 11,23). I només en donà part a ells. [4] Imitant-ho, els dimonis malvats han fet córrer que això també passa en els misteris de Mitra. Ja sabeu, o podeu esbrinar-ho, que en els ritus d'iniciació se serveix pa i una copa d'aigua amb certes invocacions.

LXVII. [1] Després d'això, no parem de recordar-nos mútuament aquests fets. I els qui tenim, socorrem tots els necessitats. I sempre ens assistim entre nosaltres. [2] Beneïm el Creador de l'univers mitjançant el seu Fill Jesucrist i l'Esperit Sant per totes les coses que en rebem. El dia que en diuen del Sol se celebra en un mateix indret l'assemblea de tots els qui viuen a ciutat o a la pagesia, i es llegeixen les Memòries dels Apòstols i els escrits dels profetes, fins que el temps ho permet. [4] Quan el lector ha acabat, el president amb un discurs amonesta i exhorta a imitar tan bells exemples. [5] A continuació tots a l'una ens posem drets i elevem pregàries. Acabada aquesta pregària com dèiem suara, és ofert pa i vi amb aigua, i el president prorromp igualment en pregàries i accions de gràcies, tant com pot, i el poble hi assenteix aclamant: Amén. Llavors segueix la distribució i participació de cadascú en els aliments sobre els quals s'ha fet l'acció de gràcies. I per mans dels diaques és enviat als absents. [6] Els qui tenen en abundància i ho volen, segons decisió personal, donen el que els sembla. La col·lecta és posada a disposició del president, i ell socorre orfes i vídues; els qui passen necessitat per malaltia o una altra causa; els qui són a la presó, els forasters de pas; en una paraula, esdevé protector de tots els qui estan en necessitat. [7] Tots fem aquesta assemblea conjuntament el dia del Sol perquè és el dia primer en què Déu, transformant la tenebra i la matèria, creà el món, i també perquè, aquest mateix dia, el nostre Salvador Jesucrist ressuscità d'entre els morts. En efecte, el van crucificar la vigília del dia de Cronos, i l'endemà del dia de Cronos, que és el dia del Sol s'aparegué als seus apòstols i deixebles i els ensenyà aquestes doctrines que ara us fem a mans perquè les examineu.